

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

326. Περί συστάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. 1
327. Περί επιστροφής ή συμψηφισμού δασμών και λοιπών φόρων επί εμπορευμάτων επανεξαγόμενων ή καταστρεφόμενων ως ακαταλλήλων. 2
328. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 3
329. Περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως διατάξεων τινων του Α.Ν. 1854/1951 «περί απονομής των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων». 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 326

Περί ουσιάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψησιόμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφασίσαμεν:
"Άρθρον 1.

1. Είς την Κεντρικήν Υπηρεσίαν Πληροφοριών συνιστώνται δύο υπηρεσιακά συμβούλια, εν εξαμελές και εν τριμελές, ή σύνθεσις των οποίων ορίζεται ως ακολούθως:

α. Έξαμελές Υπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τους επί βαθμῷ 5^ω και ἄνω υπαλλήλους.

αα) Ὑπαρχηγός ἢ Ἐπιτελάρχης τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καί ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀρχαιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ὡς Πρόεδρος.

ββ) Εἰς Διευθυντής Διευθύνσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

γγ) Δύο Σύμβουλοι ἢ Πάρεδροι τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

δδ) Δύο μόνιμοι υπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν ἐπὶ βαθμῷ 2^ω ἢ 3^ω ἐν ἀνάγκῃ δὲ καί υπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 2^ω ἢ 3^ω ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

β. Τριμελές Ὑπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τους ἐπὶ βαθμῷ 6^ω καὶ κάτω υπαλλήλους.

αα) Ὑπαρχηγός ἢ Ἐπιτελάρχης τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καί ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀρχαιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ὡς Πρόεδρος.

ββ) Εἰς Σύμβουλος ἢ Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

γγ) Εἰς μόνιμος υπάλληλος τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν ἐπὶ βαθμῷ 2^ω ἢ 3^ω ἐν ἀνάγκῃ δὲ καί υπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 2^ω ἢ 3^ω ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

2. Τὰ μέλη τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως ἐπὶ διατεῖ θητεία. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζονται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν οἱ ἐκτελοῦντες εἰς τὰ συμβούλια τὰῦτα χρέη Βιοσηγητοῦ καὶ Γραμματέως.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πᾶ ὡς ἄνω μέλη ὀρίζονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ.

3. Ἡ εἰς τὰ συμβούλια, συμμετοχὴ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ καλύματος τοῦ τακτικοῦ, γενομένης ρητῶς περὶ τούτου μείας εἰς τὰ πρακτικά.

4. Αἱ πράξεις τῶν συμβουλίων διατυπῶνται εἰς Πρακτικά υπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Εἰς τὰ πρακτικά ἀναγράφονται ἅπαντα τὰ ὄνόματα τῶν συμμετεσχόντων μελῶν, καταχωρουμένης ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς γνώμης τῶν μειοψηφούντων.

5. Τὸ ἑξαμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν, διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων. Ἡ ἐκδοσὶν γνωμοδοτήσεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων, ἐν ἱσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ἐὰν ὑπάρχουν πλείονες τῶν δύο γνώμων, οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων αὐτῆς. Τὸ Τριμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν του, διὰ δὲ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἢ ἐκδοσὶν γνωμοδοτήσεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία.

6. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1. τοῦ παρόντος ἀρθρου ὑπηρεσιακά συμβούλια ἀσχοῦν καὶ ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου, εἶναι δὲ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀσκήσιν ἀπασῶν τῶν κατὰ τὸν υπαλληλικὸν κώδικα καὶ τοὺς λοιποὺς συναφεῖς νόμους ἀρμοδιότητων ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

"Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 327.

(2)

Περὶ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ὡς ἀκαταλλήλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν καὶ φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων.

Ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἡ ἐπιστροφή ἢ ὁ συμψηφισμὸς αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγωγέως, τῶν καταβληθέντων δασμῶν, λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐξαίρεσει τῶν ἐχόντων **χαρακτήρα ἀνταποδοτικῶν** ἢ τοιοῦτον ποινῆς, ἐπὶ εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων, ὡςάκις, μετὰ τὸν τελωνισμὸν καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκ τῶν τελωνειακῶν χώρων, διαπιστοῦνται, ὅτι ταῦτα τυγχάνουν ἐλαττωματικὰ ἢ μὴ σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς οἰκείας συμβάσεως πωλήσεως.

Ἄρθρον 2.

Όροι ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ φόρων.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένη ἐπιστροφή τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον:

α) Τὰ ἐμπορεύματα εἰσῆχθησαν βάσει συμβάσεως ὁριστικῆς πωλήσεως καί, τῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως εἴτε ἐπανεξάγονται εἰς ἀποκλειστικὴν τούτου παραλαβὴν, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις εἴτε καταστρέφονται παρουσίᾳ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς, πρὸ πάσης χρησιμοποίησεως ἢ καὶ ἐκθέσεώς τινος πρὸς πώλησιν. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ δοκιμαστικὴ χρησιμοποίησις τῶν ἀνωτέρω ἐμπορευμάτων, ὡςάκις αὕτη ἀποδεδειγμένως παρίσταται ἀναγκαία πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐλαττωματικότητος ἢ τῆς ἀσυμφωνίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως.

β) Ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τυγχάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰσαχθέντα καὶ ὅτι ἡ ἐλαττωματικότης ἢ ἡ ἀσυμφωνία αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως προϋπήρχε τοῦ χρόνου περατώσεως τοῦ τελωνισμοῦ αὐτῶν καὶ

γ) Βεβαιούται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιστροφή ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀποστολέως τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος καὶ τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἐξασχθέντος συναλλαγματος διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὡς ἐπίσης ἢ παρὰίτησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀπαίτησεως πρὸς εἰσπράξιν τυχόν πιστωθείσης ὀφειλῆς τοῦ εἰσαγωγέως.

2. Ὅσάκις ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, ἀντὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὑπὸ στοιχείον (γ) ὅρου τῆς προηγουμένης παραγράφου, **προβαίνει βάσει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως πωλήσεως καὶ ἀνευ οἰασδήποτε προσθέτου δαπάνης τοῦ εἰσαγωγέως, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ἐμπορευμάτων, ἐπιτρέπεται, πληρουμένων καὶ τῶν λοι-**

πῶν, ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' καθοριζομένων ὄρων, ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐπιστρεπτέων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων πρὸς τοὺς βεβαιουμένους δασμούς καὶ λοιποὺς φόρους τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγαγμένων νέων ἐμπορευμάτων, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου, κατὰ περίπτωσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπανεξαγωγή ἢ καταστροφή μέρους τοῦ ἐμπορεύματος.

1. Ἐπὶ ἐπανεξαγωγῆς ἢ καταστροφῆς, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα, μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους ἐν γένει τοῦ εἰσαχθέντος πλήρους ἐμπορεύματος, διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιστροφήν τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὰ ἐπανεξαγόμενα ἢ καταστρεφόμενα ὡς ἀνωτέρω τεμαχία, στοιχεῖα ἢ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, συγκρίνονται ὁ ἐφαρμοσθεὶς δασμὸς καὶ λοιποὶ φόροι τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ὑπῆχθη τὸ εἰσαχθὲν εἰς κατὰστασιν πληρότητος ἐμπορεύμα, μετὰ τοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων τῆς κλάσεως εἰς ἣν θὰ ὑπῆγετο τὸ ἐπανεξαγόμενον ἢ καταστρεφόμενον τεμαχίον, στοιχεῖον ἢ μέρος τοῦ πλήρους ἐμπορεύματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἐπιστρεφόμενων, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, τοῦ κατωτέρου δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων τῆς ἀντιστοίχου κλάσεως.

2. Ὅσάκις τὰ ἐπανεξαγόμενα ἢ καταστρεφόμενα μεμονωμένα τεμαχία, στοιχεῖα ἢ τὸ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, διὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου συμψηφισμὸν, συγκρίνονται οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστρεφόμενοι ἐν περιπτώσει μὴ ἀντικαταστάσεως τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, μετὰ τῶν βεβαιουμένων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγομένων νέων τεμαχίων, στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἐμπορεύματος, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου κατὰ περίπτωσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου.

3. Δὲν χωρεῖ ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, ὡςάκις ἡ ἐπανεξαγωγή ἢ ἡ καταστροφή τῶν μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἀρχικῶς εἰσαχθέντος ἐμπορεύματος, συνεπάρηται τὴν **μετάταξιν τοῦ ἐναπομένου ἐμπορεύματος εἰς δασμολογικὴν κλάσιν** διὰ τὴν ὁποία προβλέπονται δασμοὶ καὶ λοιποὶ φόροι ὑψηλότεροι τῶν ὀριζομένων διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐμπόρευμα εἰς κατὰστασιν πληρότητος.

Ἄρθρον 4.

Δασμολόγησις ὑπολειμμάτων ἐμπορεύματος ἐκ καταστροφῆς.

Ἰπολείμματα ἐμπορεύματος, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης καταστροφῆς, δασμολογοῦνται ὑφ' οἷαν μορφήν ἐμφανίζονται κατὰ τὸν τελωνισμὸν.

Ἄρθρον 5.

Περίπτώσεις μὴ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ φόρων.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον:

α) Πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἀνάλωσιν ταῦτα ἐτέλουν ὑπὸ καθεστὼς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς.

β) Βάσει τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων συγκρινομένης πρὸς τὴν τοιαύτην ὁμοίαν ἐμπορευμάτων, κρίνεται ὅτι ταῦτα ἐτύγχανον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐλαττωματικά.

γ) Οἱ πρὸς ἐπιστροφήν ἢ συμψηφισμὸν δασμοὶ καὶ λοιποὶ φόροι δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Ρύθμισις συναφῶν ζητημάτων.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐταῖς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἐπιτρεπομένη καταστροφή ἢ ἐπανεξαγωγή καὶ ἀντικατάστασις εἰσα-

χθέντων έμπορευμάτων, ως και ή ύποβολή τής σχετικής αίτησεως περί έπιστροφής ή συμψηφισμού τών επ' αὐτῶν ἀναλογούντων δασμῶν καί λοιπῶν φόρων, δέον νά συντελοῦνται ἐντός προθεσμίας 4 (τεσσάρων) μηνῶν ἀπό τοῦ τελωνισμού τούτων, τής προθεσμίας ταύτης δυναμένης νά παρατείνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς περιπτώσεις ἀποδειγμένης ἀνάγκης ὑπερβάσεως ταύτης, μέχρι καί δύο μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζονται αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί διὰ τήν ἐγκρίσιν καί πραγματοποίησιν τής έπιστροφής τῶν δασμῶν, λοιπῶν φόρων καί τελῶν, τὰ προσακτέα πρὸς τοῦτο δικαιολογητικά, τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν καταστρατηγήσεων, ὡς καί πᾶσα ἑτέρα σχετική λεπτομέρεια διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

* Ἄρθρον 7.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύων ἀπὸ τής ἡμερομηνίας τής δημοσιεύσεώς του διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐμπορευμάτων τελωνισθέντων εἰς ἀνάλυσιν ἢ εἰς ἀποταμίευσιν πρὸ τής ἡμερομηνίας ταύτης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τής Βουλῆς καί παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως καί ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καί ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 328

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τής Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τής Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

* Ἄρθρον 1.

Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸν Πανελλήνιον
Φαρμακευτικὸν Σύλλογον.

1. Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸν Πανελλήνιον Φαρμακευτικὸν Σύλλογον (Π.Φ.Σ.) εἶναι οἱ κατόπιν ἐκλογῆς ἀναδεικνυόμενοι παρ' ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, οἵτινες καί ἀποτελοῦν τήν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

2. Οἱ ἐξ ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἐκλεγόμενοι διὰ καθολικῆς μυστικῆς ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες μέχρις εἴκοσι πέντε μέλη ἐκλέγουν ἓνα ἀντιπρόσωπον.

β) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες ἀπὸ εἴκοσιν ἐξ ἑως ἑκατὸν μέλη ἐκλέγουν δύο ἀντιπρόσωπους καί

γ) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες ἄνω τῶν ἑκατὸν ἓνα μελῶν ἐκλέγουν πλέον τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' δύο ἀντιπρόσωπων ἓνα ἐπὶ πλέον ἀνὰ ἑκατὸν μέλη καί μέχρι δέκα Ἀντιπρόσωπων κατὰ Φαρμακευτικὸν Σύλλογον.

Δι' ἑκαστον τῶν ὡς ἄνω ἀντιπρόσωπων ἐκλέγεται καί εἰς ἀναπληρωτῆς.

3. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπρόσωπων γίνεται ἀνὰ τετραετίαν ἐκ τῶν διατηρούντων ἐν λειτουργίᾳ φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκην φαρμακοποιῶν ἀπὸ τριετίας τοῦλάχιστον, μὴ οὔσης ἀσυμβιβάστου τής ιδιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου πρὸς οἰονδήποτε ἐν τῷ οἰκείῳ συλλόγῳ ἀξίωμα. Εἶναι ὅμως ἀσυμβιβάστου ἡ ιδιότης τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου. Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως τῶν ἀνωτέρω ιδιοτήτων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκπίπτει τοῦτο τής μιᾶς ἐξ αὐτῶν, καί δὴ τής δευτέρας κατὰ σειράν, ἐφ' ὅσον, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τής ὀριστικοποιήσεως τής δευτέρας ἐκλογῆς δὲν ὑποβάλλῃ δήλωσιν προτιμήσεως ταύτης καί παραιτήσεως ἐκ τής ἑτέρας.

4. Εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκλογὰς καί τὰς ἐκλογὰς ἐν γένει εἰς τοὺς Φαρμακευτικοὺς Συλλόγους, ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἀποτελεῖ δι' ἅπαντα τὰ μέλη ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὑποχρέωσιν, ἡ ἀδικαιολόγητος παράλειψις τής ὁποίας συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον μὲ χρηματικὴν ποινὴν δύο χιλιάδων (2.000) ἕως καί δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καί μὲ στέρησιν παραλλήλως καί τής ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀπὸ δύο μέχρι καί δέκα μηνῶν, τῶν ποινῶν τούτων ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ/τικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Συλλόγου, ἐντός προθεσμίας τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τής ἐπομένης τής διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς θέλουν ὑποβληθῇ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα δικαιολογούντα τήν παράλειψιν. Κατὰ τής ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναθεωρήσεως παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κρίνοντος ὀριστικῶς ἐπὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τής παραλείψεως συμμετοχῆς εἰς τὴν ψηφοφορίαν. Πέραν τῶν ποινῶν τούτων ἀδικαιολόγητος παράλειψις συμμετοχῆς εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἐν ὑποτροπῇ ὁμοίας ὡς ἄνω παραβάσεως, διαπραττομένης ἐντός διετίας ἀπὸ τής προγενεστέρας τοιαύτης ποινῆς τὰ ὅρια τῶν ἐν λόγῳ ποινῶν διπλασιάζονται.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τῶν ἄνω ποινῶν δύνανται νὰ ἀναπροσαρμόζονται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Π. Φ. Συλλόγου.

5. Καταστάσης ἀμετακλήτου τής ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου διὰ τής ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἀπορρίψεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τής προσφυγῆς κλείεται τὸ φαρμακεῖον ἢ ἡ φαρμακαποθήκη δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα διαρκεῖ ἡ στέρησις τής ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

* Ἄρθρον 2.

Ἐκλογὴ μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντιπρόσωποι ἐκλέγουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Π.Φ.Σ. ἐκ τῶν διατηρούντων ἐν λειτουργίᾳ φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκην φαρμακοποιῶν διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδετίων ψηφοφορίας, ὅπερ εἶναι ἑνδεκαμελὲς ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Προέδρου, ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐνὸς Γραμματέως, ἐνὸς Ταμίου καί ἐπτὰ Συμβούλων, ἐκλεγομένων ἅμα καί ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

2. Ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι τετραετής, τὰ δὲ ἐπτὰ μέλη αὐτοῦ δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν φαρμακοποιῶν τῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καί Θεσσαλονίκης κατ' ἀναλογίαν τριῶν, δύο καί δύο ἀντιστοίχως, τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ τῶν ὑπολοίπων Φαρμακευτικῶν Συλλόγων τής Χώρας.

Ἡ αὕτη θητεία ὁρίζεται καί διὰ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Φαρμακευτικῶν Συλλόγων.

3. Διὰ τὰ τής διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3601/1928 (περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων) ὡς ἰσχύουν ἐκαστοτε.

4. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ρυθμίζεται γενικῶς πᾶσα ἀναγκαία διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθρου λεπτομέρεια.

*Άρθρον 3.

Σύγκλησις Γενικής Συνελεύσεως.

1. Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Π.Φ.Σ. συγκαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἰσὶ ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡθέλεε ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῶν μελῶν.

2. Αἱ πρὸς σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προσκλήσεις περιλαμβάνουσιν τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα κοινοποιῶνται πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς πρὸ δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, προκειμένου περὶ ἐκτάκτου τοιαύτης πρὸ δέκα ἡμερῶν τοῦλάχιστον.

3. Ἀντιπρόσωποι ἀπουσιάζοντες ἀδικαιολογητῶς εἰς δύο συνεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματός των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 4.

Ἀρμοδιότητες Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως αὐτοῦ μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλου ὁργάνου, ἰδίᾳ δέ:

α) Ἐλέγχει τὰς πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

γ) Προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, τὴν ἀντικατάστασιν μέλους ἢ μελῶν ἢ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἕνεκα σοβαρῶν παραπτώματων τούτων κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων.

δ) Ὑποβοηθεῖ διὰ τῶν ἀποφάσεών της τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ ἐκάστοτε λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος.

ε) Προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐσωτερικοὺς κἀνοτισμοὺς λειτουργίας τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ τὴν τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τούτων.

στ) Ἐκλέγει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4031/1959 «περὶ ἀσκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ ἀλλοδαπῶν καὶ ἀνασυνθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Φαρμακευτικοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου», καὶ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων Ἱατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν Φαρμάκων καὶ τῶν περὶ ἱατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως καὶ Δημόσιας Ὑγείας διατάξεων», προβλεπόμενα μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

*Άρθρον 5.

Ἀπαρτία — Λήψις ἀποφάσεων.

Τὰ περὶ ἀπαρτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων καθορίζονται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων πρῶτασι τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέχρις ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις.

*Άρθρον 6.

Ἐταιρεῖαι Φαρμακοποιῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» καὶ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 38/1975 «περὶ ρυθμίσεως ὀφειλῶν κλπ.» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἐταιρείας μόνον ὑπὸ μορφήν ὁμορρυθμίου ἢ ἐτερορρυθμίου τοιαύτης μεταξὺ φαρμακοποιῶν μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακείου καὶ φαρμακαποθῆκῃ, μετὰ φαρμακοποιῶν ἢ καὶ μὴ φαρμακοποιῶν κατ' ἐξάφρουν, διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακαποθήκης ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συμμετοχῆς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῶν εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν κατὰ πασοστὸν τοῦλάχιστον πενήτην κατὰ τοὺς ἐνατὸν (50%) εἰς τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον, τὰ κέρδη καὶ ζημίας τῆς ἐταιρείας. Ἡ συμμετοχὴ φαρμακοποιῶν εἰς μίαν εἰσέτι τὸ πολὺ τῶν ἀνωτέρω ἐταιρειῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀδεία ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης εἶναι ἐπ' ὀνόματι ἐτέρου φαρμακοποιῶν, δὲν ἀπαγορεύεται.

Ἡ σύστασις τῆς Ἐταιρείας γίνεται πάντοτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ δι' ὠρισμένην πάντοτε χρονικὴν διάρκειαν, ἐπιτρεπμένης τῆς παρατάσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ προσωπικῆς εὐθύνης καὶ αὐτοπροσώπου διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῶν, πάντα δικαιοπραξία σχετὶς ἔχουσα μὲ τὴν ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συνιστωμένης ἐταιρείας, δέον ὅπως καθαρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῶν, καθισταμένου ὑποχρεωτικῶς διαχειριστοῦ τῆς ἐταιρείας ἀπαγορευομένης τῆς ὑποκαταστάσεως τούτου, δι' ἐιδικῶν ἢ γενικῶν πληρεξουσίου κατὰ τὴν σύναψιν τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἢ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῶν ἐταιρικῶν ὑποθέσεων.

3. Οἱ πρὸς διατήρησιν κληρονομικοῦ φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης νομιμοποιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 5607/1932 καὶ τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγέλματος φαρμακαποθῆκῃ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» δύναται νὰ συνιστοῦν ἐταιρεῖαν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ μίαν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος μορφῆν καὶ τύπον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως ἀπαντες οἱ κατὰ τὸ ἄνω κληρονομοῦντες συγγάγοντες ὁμορρυθμῶς καὶ συνδιαχειρισταὶ τῆς Ἐταιρείας, συναλλασσόμενοι πάντοτε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας καὶ ὑπὸ τὸν διακριτικὸν τίτλον κληρονομικὸν φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκην.

Εἰδικῶς διὰ τὰς ὑπὸ ἐταιρικὴν μορφήν λειτουργούσας φαρμακαποθήκας, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῶν, δύναται, ὁ ἐπιζῶν τῶν συγγόνων ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ διατηρήσουν τὴν φαρμακαποθήκην, οὐχὶ πάντως πέραν τῆς πεντηετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδειούχου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐντὸς μηνὸς προσλήψεως ὑπευθύνου φαρμακοποιῶν μὴ διευθύνοντος φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης καὶ μὴ κατέχοντος οἰκονομικῆς καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμελόμενης δέσπης.

4. Κεχυρωμένα ἀντίγραφα ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ οἴκειον Πρωτοδικείου τῆς ἐδρας τῆς ἐταιρείας τῶν κατὰ τὰ ἄνω συνιστωμένων ἐταιρικῶν συμβολαίων δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταχωρήσεώς των ἐν τῷ οἴκῳ εἰσλῶ τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Δ/σιν Φαρμάκων καὶ Φαρμακείων τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ τῶν οἴκειον Φαρμακευτικῶν Συλλόγων. Διὰ τὰς ἤδη συνεστημένας ὑφίσταται ὑποχρεώσις ὑποβολῆς τῶν ἐταιρικῶν συμβολαίων ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισμένων συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀδείας-ἰδρύσεως ἢ διατηρήσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ἐφαρμοζομένων ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸ μέλλον τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ στοχ. β' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968.

6. Αἱ ὑφ' οἰονδήποτε νομικὴν μορφήν ὑφιστάμεναι καὶ λειτουργοῦσαι Ἐταιρεῖαι ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης, ἐξακολουθοῦσι νομίμως λειτουργοῦσαι μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου διαρκείας των, ὡς οὗτος ἀναγράφεται κατὰ τὴν 4.2.1976 ἡμέραν καταθέσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ καταστατικῇ των, ἐπὶ οἰονδήποτε

ὅπως ἀνανέωσης ἢ παρατάσεως τῆς διαρκείας δέον νὰ μετατραπῇ εἰς ἑταιρείαν ὁμορρυθμὸν ἢ ἑτερόρρυθμον καὶ νὰ ἐξασφαλιστεῖ εἰς τὸν φαρμακοποιὸν ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦλάχιστον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 6 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ συνεταιρισμῶν μεταξὺ συζύγων ἢ συγγενῶν ἐξ αἱματος ἢ ἀγγιστείας μέχρι καὶ δευτέρου βαθμοῦ, διατηρουμένης πάντοτε τῆς ἰσχύος τῶν περὶ προσωπικῆς εὐδύνῃς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ διατάξεων καὶ τῆς μορφῆς τῆς ἑταιρείας».

Μετὰ τὴν διὰ θανάτου ἐξοδὸν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ τὰ ὡς ἄνω συγγενῇ πρόσωπα δύνανται νὰ συνεταιρίζωνται μετ' ἑτέρου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, μὴ κεκτημένου ἀδειαν ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φαρμακείου μετέχοντος τοῦ τελευταίου εἰς τὸ 50% τοῦλάχιστον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ συνεστημένου ἢ συνιτωμένου συνεταιρισμοῦ, ρητῶς ἀπαγορευομένης πάντως τῆς συμμετοχῆς ἑταίρων τούτων εἰς ἕτερον τοῦ παρόντος συνεταιρισμὸν οἰαδήποτε μορφῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν καὶ ὅρον ὅτι οἱ κληρονόμοι θὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑταιρικοῦ τῶν φαρμακείου.

8. Ἐπὶ διαλύσεως τοῦ πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης συνεταιρισμοῦ, μεταξὺ φαρμακοποιοῦ καὶ ιδιώτου καὶ ὅταν ἡ μισθώσις τοῦ μισθίου καταπληρωθῇ ἔχει γίνεαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ μισθώσις συνεχίζεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ φαρμακοποιοῦ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, προκειμένου οὗτος νὰ διατηρήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ τὸ φαρμακεῖον ἢ τὴν φαρμακαποθήκην του.

Ἄρθρον 7.

Ἀποστάσεις Φαρμακείων.

1. Τὰ ἐφ' ἐξῆς ἰδρύνενα φαρμακεία δέον νὰ ἀπέχουν ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη λειτουργούντων τοιούτων τοῦλάχιστον πενήτηκοντα (50) μέτρα, τῆς ἀποστάσεως καταμετρούμενης εἴτε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν φαρμακείων εἴτε ἀπὸ προσόψεως εἰς πρόσφιν τούτων.

2. Τὰ φαρμακεία τὰ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς πενταετίας συνεχῶς λειτουργοῦντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν καὶ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μεταφερόμενα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν λειτουργούντων τοιούτων 20 μέτρα τοῦλάχιστον τῆς ἀποστάσεως καταμετρούμενης, ὡς ἄνωδι, τὰ δὲ πλεόν τῆς 10ετίας λειτουργοῦντα καὶ μεταφερόμενα δέον νὰ ἀπέχωσι τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς τῶν τῶν λειτουργούντων ἐτέρων τοιούτων 10 τοῦλάχιστον μέτρα.

3. Ἐπὶ μεταφορᾶς φαρμακείου λόγω ἐξωστικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, λειτουργούντος ἐν τῇ αὐτῇ θέσει πλεόν τῆς πενταετίας, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ ἄνω περὶ ἀποστάσεων διατάξεις.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων, ὡς καὶ εἰς περιμετρικῶς καθοριζόμενας ἐκάστοτε περιοχὰς Δήμων ἢ Κοινοτήτων μεῖζονος τῶν δέκα χιλιάδων πληθυσμοῦ δι' ἐφ' ἅπαξ ἡ κατὰ περιαρχὴν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἀπαγορεύεται ἡ ἱδρυσις φαρμακείου εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα μέτρων τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο συστεγασμένων φαρμακείων ἢ ἑκατὸν εἴκοσι τοῦλάχιστον μέτρων ἀπὸ τριῶν συστεγασμένων τοιούτων.

Ἄρθρον 8.

Συστέγαις Φαρμακείων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν. 5607/1932, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοιν. Ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ

ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ, ἡ συστέγαις μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑπὸ ἱδρυσιν Φαρμακείων ἢ Φαρμακαποθηκῶν ἐκ τῶν μὴ τυχουσῶν ἀδείας λειτουργίας ἐν πόλει ἐχούση ἄνω τῶν πέντε Φαρμακείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἀδειούχοι φαρμακοποιοὶ τῶν συστεγασμένων Φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράβασιν νόμου, καθὼς καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν ὑποχρεούμενοι ἅμα ὅπως ἀναγράφωσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προθηκῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Φαρμακείων.

Ἰθρυμένης τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συστέγαις ἀδειούχων φαρμακοποιῶν καὶ μετὰ ἄλλης λειτουργουσῶν τοιούτων φαρμακείων ἢ φαρμακαποθήκης μετὰ φαρμακαποθήκης καθὼς καὶ ἡ συστέγαις λειτουργούντων.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συστεγασόμενα φαρμακεία θεωροῦνται διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων, ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα, ὑποχρεούμενα εἰσέτι εἰς χωριστὴν διημέρευσιν καὶ διανυκτέρευσιν.

3. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας εἰς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω συστεγασόμενα φαρμακεία ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀρ. 675/68 Β. Δ/τος «περὶ ὁργανώσεως καὶ συγκροτήσεως τῶν φαρμακείων ἢ αἱ ἀντίστοιχοι τοῦ ἀπὸ 3/12.11.1930 Δ/τος «περὶ καταρτισμοῦ φαρμακείων» ἐφ' ὅσον τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἔτυχεν ἀδείας λειτουργίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συστεγασόμενα φαρμακεία λειτουργοῦν ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ μορφὴν ὁμορρυθμοῦ ἑταιρείας ὀριζομένων συνδιαχειριστῶν ἀπάντων τῶν ἐν αὐτοῖς συστεγασμένων ἀδειούχων φαρμακοποιῶν, ἐφαρμοζομένων ἅμα, ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων ὑπὸ ἱατρῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν, διαιτητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις ἐνίοις φαρμάκων καθοριζομένων ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιονομικοῦ Συμβουλίου εἰς ἱατροὺς ἐξασκούντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς μέρος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ὅπερ ἀπέχει ἀπὸ τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον πλεόν τῶν δέκα χιλιομέτρων καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖται συγκοινωνιακῶς διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων, τῆς ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν μερῶν.

2. Ἰθρυμένων τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 ἕως 8 τοῦ παρόντος δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀδεια πωλήσεως φαρμάκων καὶ διὰ μέρη ἀπέχοντα ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ λειτουργοῦν φαρμακεῖον ἐφ' ὅσον οὐδόλως ἐξυπηρετοῦνται διὰ λεωφορείου, σιδηροδρόμου ἢ πλοίου ἐκτελούντων δρομολόγια ἐπὶ καθωρισμένῳ κομίστρῳ.

3. Ἡ γραμμὴ καταμετρήσεως δέον πάντως ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συνδέουσαν τὰ μέρη ταῦτα συντομωτέραν ἀμαξίτην ὁδὸν ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ἡμιονικὴν καὶ οὐχὶ ἀτραποὺς ἢ δυσβάτους ὁδοὺς.

4. Ἡ ἀδεια αὕτη εἶναι προσωρινὴ καὶ ἰσχύει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, δι' ὃ μέρος κατοικεῖ μονίμως καὶ ἐξασκεῖ νομίμως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ὁ ἱατρός.

5. Ἀπασαί αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς ἱατροὺς βάσει προγενεστέρων νόμων ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων καταργοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος.

6. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενη ἄδεια πωλήσεως φαρμάκων δὲν παρέχει εἰς τὸν ἱατρὸν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως φαρμακείου ἀκυροῦται δὲ αὐτοδικαίως, εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἰδρυθῇ νομίμως φαρμακεῖον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἱατρὸς ἢ εἰς μέρος κείμενον εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν εἰκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ἱατροῦ καὶ δὲν συντρέχουν αἱ εἰδικαὶ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

7. Ἱατρὸς πωλῶν φάρμακα ἄνευ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένης ἀδείας ἢ καὶ ἕτερα πλὴν τῶν διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, καθοριζομένων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου πέντε χιλιάδων ἕως εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνα ἕως ἑξ μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προστίμου εἰκοσι χιλιάδων ἕως ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

8. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν παραλλήλως ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως ποινικοῦ ἢ οὐ κολασμοῦ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων».

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Βιομηχανία τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἀλλοδαπαὶ φαρμακευτικαὶ εἰταιρεῖαι ἰδρύονται καὶ ἔχουσι ἰδρύσει πρατήρια, ἢ ὑποἀντιπροσωπείας φαρμάκων, ὑποχρεοῦνται διὰ τὴν διακίνησιν τῶν φαρμάκων, νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον φαρμακοποιὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου ἢ ἐκάστης τούτων μὴ διευδύνοντα φαρμακεῖον, φαρμακοποιήτην ἢ μὴ κατέχοντα δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν, πληροῦντα δὲ τὰς προϋποθέσεις τοῦ Α.Ν. 517/1968 ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ Ν.Δ. 68/1974 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγελλομένου φαρμακοποιῦ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

2. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 751/1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3907/1958, «περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων κυρώσεων κατὰ τῶν παρανόμως κατεχόντων καὶ πωλούντων δείγματα ἰδιοσκευασμάτων, ὡς καὶ τῶν κατεχόντων καὶ πωλούντων φάρμακα ἰδιωτῶν».

3. Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 5607/1932 διὰ τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ χορηγούμεναι διὰ τὰ παραρτήματα ἄδεια καθίστανται αὐτοδικαίως, ἄκυροι, μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς λειτουργίας φαρμακείου εἰς τὴν αὐτὴν λουτρόπολιν, τουριστικὸν κέντρον, οἰκισμὸν ἢ κοινότητα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη λειτουργούντων παραρτημάτων φαρμακείων».

Ἄρθρον 11.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ νοεῖται εἰς δραχμὰς νέας ἐκδόσεως.

2. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται ἀνάκλησις ἀδείας λειτουργίας φαρμακείου ἢ φαρμακοποιήτης, νοεῖται ἡ τοιαύτη ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4377/1964 «περὶ εἰδικῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν» ὡς ἰσχύουν σήμερον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰθιοπίας Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν φαρμακοποιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ, ἐναποθήκευσις, πώλησις καὶ διακίνησις ναρκωτικῶν φαρμάκων τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου Ναρκωτικῶν ὑπὸ τῶν παραρτημάτων φαρμακείων.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου συνεπάγεται, πλὴν τῶν κυρώσεων καὶ ἀνακλήσεων τῆς ἀδείας τοῦ παραρτήματος Φαρμακείου καὶ ὀριστικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τοῦ ἐν αὐτῇ ὑπηρετοῦντος βοηθοῦ Φαρμακοποιῦ.

Αἱ ἀνωτέρω κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν διατηρητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» διαγράφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος».

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 27/27 Ἰουνίου 1935 Α.Ν. «περὶ διατιμῆσεως φαρμάκων» ἰσχύουν ἐφεξῆς διὰ τὴν διὰ τῶν φαρμακείων πώλησιν πρὸς τὸ κοινὸν φαρμάκων.

7. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ Ὑπηρεσιακὰ μέλη, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς Τιμῶν Φαρμάκων, παρέχεται ἀποζημίωσις, ἀμοιβὴ καὶ ἐξόδα κινήσεως, ὀριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ σχετικὴ δαπάνη θάλει βαρύνει τὰς πιστώσεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κρατικοῦ Ἐργαστηρίου Ἐλέγχου Φαρμάκων (ΚΕΕΦ).

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Φαρμακευτικῶν Ἐργασιῶν συνεισφορά, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν συνδεδεσμένων διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 581/1943, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1573/Ε. 48/1955 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασιῶν, βαρύνει τοὺς ἐν αὐταῖς ὀριζομένους ὑποχρέους, ἀπαφαρμιζομένου ὅτι ἐπὶ φαρμάκων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ εἰσφορά αὕτη βαρύνει τὸν ἐν Ἑλλάδι πρῶτον ἐκδότην τιμολογίου χονδρικῆς πωλήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἀπὸ τὸν ὑπόχρεον ἀντιπρόσωπον τοῦ ξένου Οἴκου ὅστις μεσολαβεῖ ἢ ἐνεργεῖ τὴν εἰσαγωγὴν.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, συνεισφορά δὲν ὀφείλεται ὑπὸ εἰσαγωγῶν, φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικημάτων, ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὸ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1972 χρονικὸν διάστημα.

3. α) Ὅφειλαὶ εἰσαγωγῶν φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικημάτων πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνεισφορᾶς, ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1972 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρονικὸν διάστημα, περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἐξοφλῶνται ἄνευ οἰασθήποτε, λόγῳ ἐκπροθέσου καταβολῆς, ἐπιβαρύνσεως, εἰς ἐξήκοντα (60) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβολῆτικῆς μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου γνωστοποιήσεως τοῦ ποσῶ τῆς ὀφειλῆς καὶ τῆς ὀριστικοποιήσεως ταύτης. Εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τούτων, ἐφ' ὅσον ἀνάκληση ἀμφισβήτησις ἀποφαίνεται ὀριστικῶς Ἐπιτροπῇ δάσει τῶν ὑφισταμένων στοιχείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς Πρόεδρου, ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ταμείου καὶ ἐνὸς ἀδειούχου Φαρμακευτοῦ, ὡς μελῶν.

β) Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεως τινος συνεπάγεται ἐπιβαρύνσιν τοῦ ποσῶ ταύτης διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς ἕνα τοῖς ἑκατὸν (1%) δι' ἑκατὸν δεκαήμερον καθυστερήσεως, πλέον τόκου ἐκ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐτησίως ἀπὸ τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίσεως, μέχρι καὶ τῆς καταβολῆς τῆς δόσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελληνίος Σύλλογος Φαρμακοποιήκων», προστιθέμενος εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. 3601/

1928 προβλεπόμενους, ἐδρεύουν ἐν Ἀθήναις καὶ τελῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐλεγχὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Σκοπὸς τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν φαρμακαποδηκάρων, ἡ μέριμνα περὶ τῆς δημιουργίας κοινοῦ συναδελφικοῦ πνεύματος μετὰ τῶν φαρμακαποδηκάρων, ἡ πιστὴ τήρησις τῆς ἀφορώσης τούτους νομοθεσίας, ἡ ἐξομάλυνσις τῶν τυχόν μετὰ τῶν ἀναφερομένων διαφορῶν καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τῆς τηρήσεως καὶ κρατύσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐν γένει ἀξιοπρεπείας τῶν φαρμακαποδηκάρων.

3. Μέλη τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων εἶναι ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι νομίμως ἔχοντες ἐν λειτουργίᾳ φαρμακαποδηκάρην ἢ προσωρινῶς διευθύνοντες ταύτην, λόγῳ θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακαποδηκάρου.

4. Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται:

α) Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων.

β) Τὰ τῆς σφραγίδος καὶ ἀλληλογραφίας.

γ) Ἡ συγκρότησις, ὁ τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων, αἱ ἀρμοδιότητες, ἡ ὁργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν.

δ) Τὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων, οἱ ὁποῖοι θὰ βαρύνουν ἀποκλειστικῶς τὰ μέλη αὐτοῦ.

ε) Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ὑπὸ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ.

στ) Τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγείας καὶ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.

ζ) Πᾶν ἕτερον θέμα ἀναγκάμενον εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐν γένει εὐρύθυμον λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ.

5. Ὁ Πανελλήνιος Σύλλογος Φαρμακαποδηκάρων διέπεται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ψηφισομένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁρίζοντος ἐν λεπτομερείᾳ:

α) Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

β) Τὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συλλόγου, τῶν προσόντων αὐτοῦ καὶ τῆς σχέσεως ἐργασίας.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἄλλου ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μετέχουν φαρμακαποδηκάριοι, τὸ δὲ ὑφιστάμενον Σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φαρμακευτικὸς Σύλλογος Ἑλλάδος», διαλύεται ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς περιουσίας αὐτοῦ διατιθεμένης, εἴτε εἰς τὸ συνιστώμενον Ν.Π.Δ.Α., κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ, εἴτε ὡς ὁρίζει τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει διαλύσεως.

7. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἀνωτέρω προβλεπόμενων Π. Δ/των οἱ Φαρμακαποδηκάριοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τῶν οἰκείων φαρμακευτικῶν συλλόγων, ἀποβάλλοντες τὴν ιδιότητα ταύτην εὐθὺς ὡς ἐγγραφοὺν εἰς τὸν συνιστώμενον.

Ἄρθρον 14.

Φαρμακοποιοὶ ὧν ἀνεκλήθη ἡ ἐπ' ὀνόματι των ἀδεία ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φαρμακείου ἢ φαρμακαποδηκάρης κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕως 24 Ἰουλίου 1974 χρονικὸν διάστημα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ παραβάσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ἐξαίρειται τῶν περὶ διακινήσεως τῶν ναρκωτικῶν διατάξεων νόμου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ υποβάλουν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως δυνάμει ἧς νὰ προσάγῃσι πᾶν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ἔστω καὶ νεώτερον τοῦ χρόνου ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπὸ τούτου καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 329

Περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθροῦ 13, τοῦ Ν.Δ. 3768/1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«στ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Θαλάσσης ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ὑπηρεσία, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡς στρατιωτικοῦ ἢ ιδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γενομένης κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνος ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον διηρῶνται πράγματι ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἁρθρῷ 40 προϋποθέσεις, ὑπολογίζεται ἐν προσυζητήσει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ ὁριζόμενα.

Ὁ χρόνος τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ διανυθείς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 6 τοῦ ἁρθροῦ 11 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἁρθροῦ 36 τοῦ Α.Ν. 1854/51, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰασδήποτε ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμευσεν ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ νόμον πρὸς ἀποκτητὴν δικαιώματος συντάξεως ὡς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζίης ἢ Ἀνών. Ἐταιρείας ἢ, ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη ἢ ἤθελε καταβληθῇ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἤθελεν ἐπιστραφῇ».

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, νόμου ὡς συντάξιμος

κεται διὰ πράξεως τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως, υποβαλλομένης παρὰ μὲν τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅπου δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὑπολογίζεται ὅσῃ τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον ὑποδότης τῆς αἰτήσεως, μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἡ ἀπομακρυνσις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν κατὰ νόμον λοιπῶν στοιχείων προσδιορισμοῦ ταύτης, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τόσους μῆνας ὅσων τὰς ἀποδοχὰς ἔλαβεν ὡς ἀποζημιώσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλος ἢ συνταξιούχος διὰ παρακράτησεως τοῦ ἐνὸς ἐκτὸς (1/6) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεώς του.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις μέχρι τυχόν ἐπαναδιορισμοῦ τοῦ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποναιῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὅτε καὶ ἄρχεται αὕτη κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἠθέλε χρησιμοποιῆσαι τὸν χρόνον τούτον πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἐξ ἐτέρου ασφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ, τὸ ἐπιστρεπτέον ὡς ἄνω ποσὸν βεβαιούται ὡς δημοσίαν ἐσοδὸν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπραξέως Δημοσίων Ἐσόδων.

4. Ἡ παρ. 5 τοῦ άρθρου 74 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὕτη ἐπροσπαρήθη διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3768/57 καταργεῖται. Δικαιώματα γεννηθέντα ἐκ τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦνται.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποβιωσάντων ἤδη ὑπαλλήλων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται διὰ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ